

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

V. Protestantium Confessio Imperatori exhibita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

quod Saxonica domus in eiusmodi pompis est officium. Ille re deliberata, quum theologi dicerent, licere adesse, quod ad suum officium esse evocatus, non ad Missam velut ad cultum divinum, accessit. Quod Sleidanus ridicule insigni cuidam Saxonis pietati tribuit. Dignam profecto talibus auctoribus consilium! Quasi vero ante Baal (sic enim Missa sacrificium appellare non debitant) genua quis flectere possit, nec tamen idolatriæ participem se facere. Atqui scitum hoc est, si de ceterum omnium recte sentientium Theologorum, eum qui voluntarie Missæ assistat, Missam interim pro idololatria habere, externam saltem idololatriam committere. Eapropter peccat eum non pro quod Missæ assistit (quæ bona & sancta est actio) sed quod contra conscientiam facit id, quod Deo displicere credit: quum certum sit, quidquid contra conscientiam quis facit, peccatum esse, quamvis per se peccatum non sit. Sed cæci tunc cæcos ductabant.

V. Cæptis comitijs (quibus etiam Pontificis Legatus, & complures Catholici Principes a status interfuerunt) primo ingentia illa pericula & necessitates, quæ toti Christianæ Republicæ, Germaniæ præsertim imminabant; deinde religionis negotium fuit propositum. Protestantes audiri se postulabant; sed Imperator iussit, ut sententiam suam, scripto comprehensam proponerent. Quod quidem illi, licet invito quodammodo fecerunt, ac Confessionem fidei suæ Cæsari exhibuerunt: quæ deinde à loco ubi fuit exhibitæ, Augustana Confessio semper fuit appellata: de qua plura libro secundo ubi de Philippo Melanchthone nobis sermo fuit, dicta sunt. Hic enim sua manu scriptam eam Imperatori exhibuit, per omnia sacra, aëoque spem æternæ vitæ quam haberet, deierans, eam Catholicæ Ecclesiæ fidei esse conformem. (p) Erat vero illa à Luthero his verbis subsignata: *Damnatus secus docentes*: quod Schlüsselburgius in odium Zuinglianorum ab eo aditum fuisse asserit. Melanchthon certe, quum illa post mortem Lutheri recederetur, verba illa omisit: credo, quod Lutheri testimonio atque auctoritate se non indigere iudicaret, vel quod Zuinglianis iam esset amicior: Mirum vero est quod Lutherani non primigeniam hanc veluti, sed alias post hanc cufas ac recusas Confessiones, Evangelio quod à Luthero hæuserant, multis in locis, contrarias, tam facile sint amplexi. Jam illè li-

brum suum, scilicet posthabitu illud, cum diabolo colloquium de *Missâ abolenda* in publicum emiserat: & tamen Protestantes nostri Confessionis in articulo quodam eiusdem Confessionis protestantur, *Iniuriam sibi fieri in eo, quod in Ecclesijs suis Missam dicantur aboluisse, quæ adhuc in eis quotidie magna veneratione, omnibus antiquis adhibitis ceremonijs celebratur, nisi quod Latinis preceationibus quadam vulgari lingua concepta intermiscantur.* Idem in Saxonicarum ecclesiarum Confessione, anno MDLIII. ut in Tridentinò exhiberetur Concilio scripta, habetur. Et Melanchthon in Apologia (q) quam pro Augustana scriptis Confessione, aperte testatur, *Missam non modo à se ac suis non aboleri, sed religiose etiam defendi, ut quæ singulis Dominicis alijsque festis diebus celebratur, in quibus etiam Sacramentum Eucharistiæ communicare volentibus exhibetur. Tam usitatas ceremonias, lectionum & preceationum ordinem, vestes sacras, & quidquid eius sit generis, apud se adhuc in usu esse verum hæc alio sensu, quam verba ferunt illi asserbant.* Hinc Germani Confessionem hanc sua lingua probro iusto *Bundschuh*, id est, *calcem omnibus pedibus aptum* (qualis olim Theramenis fuit cothurnus) nominant: ut qua omnes pro suo arbitratu & alio atque alio sensu ac modo, uti nempe placet utuntur. Hincillæ Saxonie Electoris Augusti, Wolfgangi Anhaltini Principis, Ducum Luburgicorum Henrici & Gulielmi protestationes, quæ eiusdem Confessionis Apologiæ insertæ leguntur. Porro in hoc conventu Argentineses etiam, Constantiensis, Memingani & Lindavij doctrinæ suæ confessionem per Galparum Hedionem; & ipsi scriptam Cæsari tradiderunt: sed ea plerisque parvi momenti visa est, & neglecta.

VI. Magna spes tenuerat Zuinglianos, impetraturos sese in hoc conventu, ut à Lutheranis in societatem & commune fœdus reciperentur, quod putarent Melanchthonem & Brentium minus hæc in re quam Lutherum difficiles futuros: (r) quorû tamen uterque scriptis XI. Junij Anno MDXXX. ad Landgravium litteris (quæ etiamnum exstant) spem omnem tantopere desideratæ Fraternitatis eis præciderunt. hi enim post dogmatum, quæ illi docerent consutationem, Landgraviû, *vehementer se occupantem in connectendis duabus contradictorijs dissidentibus hæresibus, vehementer orant ne ab eis seduci se patiantur.*

p Lib. 2. art. 2. pag. 114. q. Fol. 550. r. Vlenberg. Vita Luth. cap. 23.